

Arrest

nr. 157 533 van 1 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Fars van origine en afkomstig uit Teheran (Iran). U beschikt over het Iraanse staatsburgerschap. De laatste vijf jaar voor uw vertrek uit Iran in 2015 werkte u als verpleger. In het ziekenhuis waar u werkte, maakte u kennis met Hassan, de vader van één van uw patiënten. Jullie werden bevriend nadat u ervoor had gezorgd dat hij een bepaald medicijn voor zijn dochter kon verkrijgen. Hij gaf u een geschenk om u te bedanken. U vond dat deze familie ondanks de zware ziekte van hun dochter heel rustig bleef en merkte dat ze tot God baden. U vroeg aan Hassan hoe het kwam dat hij zo rustig omging met de ziekte van zijn dochter. Hij vertelde aan u dat hij deze rust kreeg van Jezus Christus. Hij vertelde u over zijn geloof, het christendom, en sprak over een vriendelijke en liefdevolle god. U merkte dat dit verschilde van de islam en daarom vroeg u hem om meer informatie en

om u in contact te brengen met het christendom. U voelde zich aangetrokken tot een godsdienst waarin niet alles in het teken van straffen staat. Hassan gaf uw telefoonnummer aan de leider van de huiskerk die hij bezocht. Behnam, de leider van de huiskerk, belde u op, gaf uitleg over de bijeenkomsten en nodigde u uit. Hooguit één week vooraleer u voor het eerst naar een bijeenkomst van de huiskerk ging, wist u dat Hassan en zijn echtgenote christenen waren. Op 9/05/1394 (31 juli 2015) ging u voor het eerst naar een bijeenkomst van de huiskerk waar ook Hassan ging. Tijdens de eerste bijeenkomst kreeg u een bijbel en andere christelijke boeken. U bewaarde de bijbel bij uw persoonlijke spullen thuis. De christelijke boeken, de cd-roms en kopieën met liedteksten bewaarde u in uw persoonlijke locker in het ziekenhuis. U ging in het totaal naar drie bijeenkomsten van de huiskerk. U werd telkens door Behnam op de hoogte gebracht waar de bijeenkomst zou doorgaan. U voelde de positieve energie en daarom beschouwt u zich vanaf de derde bijeenkomst als bekeerd en hebt u uw hart gegeven aan Jezus Christus. De bijeenkomsten gingen telkens bij iemand anders door. De bijeenkomst begon met het zingen van een lied, vervolgens werd een gebed gezegd. Daarna werd er over de bijbel gesproken en gepredikt. De bijeenkomst eindigde met een gebed en een lied. De bijeenkomsten van de huiskerk werden bijgewoond door vier tot acht mensen. Bij de bijeenkomsten werd u verteld dat de huiskerk van protestantse strekking is. Bijgevolg beschouwt u zichzelf als protestant. Een week voor uw vertrek uit Iran was u op vakantie in het noorden van Iran en kreeg u een telefoon van een bevriende collega, Fardin. Hij vertelde dat de veiligheidsdiensten van het ziekenhuis samen met twee à drie agenten in burger uw locker hadden geopend. Vervolgens hadden ze al uw spullen die u daar bewaarde gevonden. U hebt onmiddellijk uw gsm uitgezet en u bent naar uw oom Safar in Rasht (Iran) vertrokken. U vertelde over uw bekering en uw problemen aan uw oom. Hij confronteerde u met het feit dat de autoriteiten u als een heiden zullen beschouwen en dat u de ophanging riskeert. Uw oom regelde vervolgens uw vlucht uit Iran. Een week later, op 26/06/1394 (17 september 2015) hebt u het grondgebied van Iran verlaten. Met behulp van een smokkelaar hebt u te voet de grens van Turkije overgestoken. U werd vervolgens opgepikt met een auto en naar een voor u onbekend Turks dorp gebracht. Vervolgens werd u naar een busterminal gebracht, waar u door de smokkelaar op de bus werd gezet. De smokkelaar sprak met de buschauffeur maar u had geen identiteitsdocumenten bij op uw busreis naar Istanboel. U reisde per vliegtuig van Istanboel naar Beiroet (Libanon). Vervolgens reisde u met een vals paspoort van Beiroet naar Brussel, waar u op 30 september 2015 wegens valse documenten werd aangehouden in de luchthaven. U vroeg op 1 oktober 2015 asiel aan in België. Na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal maakte u nog per email de eerste twee pagina's van de shenasnameh (Iraans geboorteboekje) van uw moeder en de eerste twee pagina's van de shenasnameh van uw vader over.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in Iran vreest vervolgd te worden omdat u bent bekeerd tot het christendom. Er dient te worden opgemerkt dat meerdere elementen in uw asielrelaas erop wijzen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot uw reisweg en uw identiteitsdocumenten de omstandigheden van uw vertrek uit Iran en van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnen. U beweerde dat u te voet de grens met Turkije hebt overgestoken. U bent vervolgens met de bus naar Istanboel gereisd. De smokkelaar zou met de buschauffeur hebben gesproken, maar u had geen identiteitsdocumenten bij op uw busreis naar Istanboel. U werd onderweg niet gecontroleerd (CGVS, p. 21-22). In dit verband kan worden opgemerkt dat het, gelet op de aanwezigheid van checkpoints doorheen Turkije, heel vreemd is dat u zonder identiteitsdocumenten, en bijgevolg illegaal, per bus naar Istanboel bent gereisd en zo het risico hebt genomen om tijdens uw reis bij een wegcontrole door de mand te vallen. Deze vaststelling zet uw beweerde reisweg van Iran naar Turkije op de helling. Daarenboven kan worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw Iraanse identiteitsdocumenten. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in het bezit was van een geldig paspoort dat u nog nooit had gebruikt (Verklaring DVZ, vraag 24). Tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal beweerde u daarentegen dat uw paspoort al twee jaar vervallen was (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd kon u louter uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken ontkennen. Dit is geenszins een afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheid, temeer daar uw verklaringen u voor de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorgelezen en u deze ter goedkeuring nadien ondertekende. U verklaarde voorts op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 9 oktober 2010 dat al uw identiteitsdocumenten, meer bepaald uw paspoort, uw identiteitsboekje, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en uw militaire dienst boekje, zich in Iran bevonden. Op de vraag of u die

documenten kon laten opsturen, antwoordde u affirmatief (Verklaring DVZ, vraag 24). Uw verklaringen omtrent uw identiteitsdocumenten staan echter in schril contrast met uw verklaringen op het gehoor bij het Commissariaat-generaal. U verklaarde immers plotseling dat al uw identiteitsdocumenten die zich bij u thuis bevonden, in beslag werden genomen door de Iraanse autoriteiten tijdens een huiszoeking waarbij al uw persoonlijke spullen werden meegenomen. U bevond zich reeds **in Turkije** toen uw oom u heeft ingelicht over de huiszoeking en de inbeslagname van uw spullen (CGVS, p. 5). Bovenstaande bevindingen zetten uw beweerde illegaal vertrek uit Iran ernstig op de helling en tasten de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Hierbij aansluitend kan nog worden opgemerkt dat u na het gehoor voor het Commissariaat-generaal enkel en alleen de eerste pagina's van de shenasnamehs (Iraanse geboorteboekjes) van uw ouders hebt overgemaakt. Hieruit blijkt hun identiteit, terwijl de identiteitsgegevens van hun kinderen zich op de derde pagina bevinden. Bijgevolg hebt u nog steeds uw identiteit niet aangetoond.

Voorts kan worden opgemerkt dat u uw bekering tot het christendom/protestantisme geenszins aannemelijk hebt gemaakt. Het ontbreekt u immers aan een elementaire basiskennis van het christendom/protestantisme. Van iemand die beweert te zijn bekeerd tot een andere religie en te geloven in Jezus Christus, kan nochtans enige basiskennis over het leven van Jezus en de bijbel worden verwacht. Te meer daar u beweerde interesse te hebben in het christendom, er meer informatie over wilde, u thuis een bijbel in uw bezit had en u verklaarde het boek te hebben doornomen en hier en daar stukjes hebt gelezen (CGVS, p. 7, p. 16 en p. 12-13). U beweerde tevens dat u drie keer naar een huiskerkbijeenkomst bent gegaan, dat daar stukjes uit de bijbel werden besproken en dat u daarnaast op internet opzoekingen deed over het christendom (CGVS, p. 13). De vraag door wie de bijbel werd geschreven, kon u echter niet beantwoorden. Expliciet gevraagd of u de vier evangelisten kent, moest u ook het antwoord schuldig blijven. U hebt nog nooit gehoord over het evangelie. Gevraagd wat er in het nieuwe testament staat, legde u louter vage verklaringen af. U antwoordde in eerste instantie dat u geen precies antwoord hebt op deze vraag omdat u enkel stukjes gelezen hebt. U vervolgde dat u had begrepen dat de bijbel gaat over vriendschap en liefde, liefde voor uw naasten en liefde voor god. Opnieuw gevraagd waarover het nieuwe testament gaat en wat het nieuwe testament aan zijn lezers wil vertellen, verviel u in herhaling door te zeggen dat het vraagt aan mensen om elkaar lief te hebben en dat het over vriendschap handelt (CGVS, p. 7-8). Indien u kennis zou hebben van de bijbel – wat van een bekeerling mag verwacht worden -, kan echter verwacht worden dat u weet dat in het nieuwe testament de daden en woorden van Jezus beschreven worden. Het gaat over het leven van Jezus en over zijn boodschap. U kent de namen van de verschillende delen of boeken van het nieuwe testament trouwens niet (CGVS, p. 11). U kon ook niet aangeven of Jezus eigenlijk ook god is of niet (CGVS, p. 11). U antwoordde verder verkeerdelijk dat Jezus in Jeruzalem is geboren (CGVS, p. 8). Jezus is echter geboren in Bethlehem. Hoewel u wist dat Jezus in een stal is geboren, was u niet op de hoogte van de reden waarom Jezus in een stal werd geboren (CGVS, p. 8). U weet niet wie Pontius Pilatus is en welke rol hij heeft gespeeld in het leven van Jezus (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dat u niet weet wat een parabel is. U beweerde de bijbel te hebben gelezen maar geconfronteerd met verschillende parabellen, zoals de parabel van de vijf wijze en vijf dwaze maagden, de parabel van de verloren zoon, de parabel van de barmhartige Samaritaan, de parabel van de zaaier, moest u telkens toegeven dat u hierover nog nooit hebt gehoord. Niet alleen kon u geen antwoorden verschaffen op enkele gerichte vragen aangaande elementaire kennis van het christendom, u kon zelf ook geen concreet verhaal vertellen dat u in de bijbel had gelezen of een concreet voorbeeld geven van wat u had gehoord uit de bijbel tijdens de bijeenkomsten van de huiskerk (CGVS, p. 7, 11-12 en 19). U antwoordde met vage verklaringen en verviel telkens in herhaling door te zeggen dat u weet dat er in de bijbel altijd sprake is van de liefde van god, van vriendschap en liefde voor naasten (CGVS, p. 12 en p. 19). Uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van de drie-eenheid (onze vader, de zoon en de heilige geest). Gevraagd wat de Heilige Drievuldigheid is, antwoordde u verkeerdelijk dat u denkt dat het de heilige geest is. De heilige geest is echter slechts één element van de drie-eenheid (CGVS, p. 10-11). U weet niet wat er wordt herdacht op de feestdag Pinksteren (CGVS, p. 10). U antwoordde verkeerdelijk dat Jezus op de dag van zijn verrijzenis meteen naar de hemel is gegaan. Zijn hemelvaart gebeurde echter 39 dagen na zijn verrijzenis.

Verder dient te worden gewezen op enkele bevreemdende elementen waardoor ook uw bezoek aan een huiskerk ongeloofwaardig overkomt. Zo komt het weinig overtuigend over dat u niet weet hoe Hassan, nota bene iemand die uw vriend werd, die u heeft verteld over het christelijk geloof en u in contact heeft gebracht met de huiskerk, in contact is gekomen met het christendom. Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u hem hierover nooit vragen hebt gesteld (CGVS, p. 17). Vreemd is ook dat u niet met zekerheid kan zeggen of Hassan of Behnam, de leider van de huiskerk, nog andere mensen naast u hebben bekeerd of met de huiskerk in contact hebben gebracht (CGVS, p. 18-19). Voorts beweerde u

dat er op verschillende momenten werd gebeden tijdens de bijeenkomst van de huiskerk. Als voorbeeld reciteerde u enkele zinnen van een gebed. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u enkele zinnen uit het gebed Onze Vader noemde. Gevraagd wat de naam of de titel van dit gebed is, moest u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 18). Verder beweerde u dat u christelijke boeken en cd's in uw locker op het werk bewaarde en niet thuis aangezien uw ouders moslims zijn. In het licht van deze laatste bewering is het echter niet logisch dat u daarentegen wel uw bijbel thuis bewaarde (CGVS, p. 13-14). Hiermee geconfronteerd had u overigens geen plausible verklaring. U beweerde dat het maar een kleine bijbel was die u tussen uw kledij bewaarde en dat u de christelijke boeken in de huiskerk had gekregen en deze direct naar uw werk had meegenomen. Uit uw verklaringen bleek nochtans dat u zowel de bijbel als de christelijke boeken tijdens uw eerste huiskerkbijeenkomst had gekregen (CGVS, p. 13-14). Daarnaast komt het, gelet op uw beweerde interesse in het christendom waarover u meer wilde weten, ook weinig overtuigend over dat u de christelijke boeken die u tijdens de eerste bijeenkomst van de huiskerk had ontvangen en in uw locker bewaarde, nog niet had opengedaan en u geen idee had waarover ze gingen. U kan enkel vermoeden dat het misschien een samenvatting van de bijbel is. Ook de cd's had u nog niet bekeken (CGVS, p. 14).

Dat aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw bekering ernstig getwijfeld dient te worden, blijkt verder uit het feit dat u slechts beperkte informatie kan verschaffen over het lot van uw familie en het vervolg van uw problemen met de autoriteiten. Vooreerst legde u weinig coherente verklaringen af betreffende het feit of uw familie op de hoogte was van uw vertrek uit Iran. U beweerde dat uw familie niet op de hoogte werd gebracht van uw vlucht uit Iran omdat u stress had en u meteen na het telefoontje van uw collega uit het ziekenhuis uw gsm hebt afgezet en naar de broer van uw moeder bent gegaan. Gevraagd waarom uw familie niet via tussenpersonen op de hoogte werd gebracht en of uw oom niet via tussenpersonen contact kon opnemen met uw familie, verklaarde u plotseling niet te weten of uw oom hen toen heeft ingelicht over uw problemen (CGVS, p. 22). Voorts verklaarde u dat er een huiszoeking werd uitgevoerd bij u thuis, maar u kan niet bij benadering zeggen wanneer dit is gebeurd. U kan louter zeggen dat u zich in Turkije bevond, toen uw oom u heeft ingelicht over deze gebeurtenis (CGVS, p. 22-23). Toen u in Turkije was, heeft uw oom u gezegd dat bij de huiszoeking uw spullen in beslag werden genomen en dat uw vader werd meegenomen door de autoriteiten in burger. U hebt verder geen enkel recenter nieuws over het lot van uw vader. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich zelfs niet meer hebt geïnformeerd naar het lot van uw vader. U hebt geen idee wat zijn huidige situatie nu is. U weet niet of hij ondertussen werd vrijgelaten en u weet niet waar hij zich nu bevindt (CGVS, p. 3 en p. 23). U hebt nochtans nog contact gehad met uw oom toen u reeds in België was aangekomen. U kon louter opperen dat u niet weet of uw oom enige informatie over uw vader heeft en dat uw oom zelf niet veel contact heeft met uw familie (CGVS, p. 23-24). Gelet op uw contact met uw oom, kan het echter niet geloofwaardig worden bevonden dat u volledig in het duister tast wat betreft het lot van uw vader. U hebt evenmin weet over verdere stappen van de autoriteiten sinds de huiszoeking bij u thuis (CGVS, p. 23-24). Evenmin hebt u een poging gedaan om u te informeren of andere leden van de huiskerk problemen hebben gekend met de autoriteiten. Gelet op de Iraanse context, is het daarbij ook opmerkelijk dat u zich dit nooit hebt afgevraagd. U zou hier nooit hebben bij stilgestaan omdat u gestresseerd was en enkel dacht aan uw vlucht uit Iran (CGVS, p. 20). U had overigens geen idee hoe de autoriteiten bij uw identiteit terecht zijn gekomen. U kan louter vermoeden dat iemand iets in de ziekenhuisgangen zou hebben opgepikt (CGVS, p. 19-20). Dat u zich over bovenstaande zaken niet beter hebt geïnformeerd, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, getuigt geenszins van een houding die in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Bovenstaande vaststelling nopen ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bekering en aan uw asielrelaas.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Zoals reeds aangehaald, bevestigen ze louter de identiteitsgegevens van de personen van wie u beweert dat ze uw ouders zijn, dewelke op zich niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, aangaande de waarachtigheid van de afgelegde verklaringen, verwijst verzoeker naar artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar rechtsleer en rechtspraak inzake de bewijslast.

Ten aanzien van de bestreden beslissing voert hij aan:

“Verzoeker merkt op dat het CGVS er zich van moet vergewissen dat hij geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Dat verzoeker formeel achter zijn verklaringen blijft staan en aangeeft niets anders dan de waarheid te hebben verteld.

De bestreden beslissing baseert zich voor de afwijzing van verzoekers asielaanvraag steeds op de door het CGVS beweerde tegenstrijdigheden, maar analyseert de problematiek van bekeerlingen tot het Christendom in Iran niet, zo verifieert zij geen mensenrechtenrapporten om de problematiek te analyseren en vast te stellen. Daarenboven houdt het CGVS geen rekening met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, zoals zijn leeftijd en zijn achtergrond. Bovendien verwijt de bestreden beslissing dat verzoeker onwetend of tegenstrijdig is aangaande de inbeslagname van zijn documenten en over aspecten van het christendom. De bestreden beslissing stelt zich echter niet de vraag of het asielrelaas zich zou hebben kunnen voorgedaan. Uit de aangehaalde rapporten (cfr. Infra) blijkt immers duidelijk de problematiek rond bekeerlingen tot het christendom in Iran. Voorts dient te worden bemerkt dat er aangaande de onwetendheid rond aspecten van het christendom geen rekening mee is gehouden dat verzoeker nog maar recent bekeerd is en derhalve niet gedetailleerd op de hoogte kan zijn van bepaalde elementen over het christendom.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd – quod non -, op zijn minst dient er te worden vastgesteld dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Er is geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens en het feit dat zijn verklaringen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Verzoeker merkt op dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert verzoeker aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert, bewijst. Hij benadrukt tenslotte dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het CGVS zijn verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.”

In een tweede middel, aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling, verwijst verzoeker naar artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Hij verwijst naar landeninformatie uit Denemarken en het Verenigd Koninkrijk omtrent bekering naar het christendom in Iran.

Verzoeker stelt vervolging te vrezen omwille van zijn bekering naar het christendom. De Iraanse autoriteiten hebben namelijk een inval gedaan in het ziekenhuis waar verzoeker werkte en hebben zijn spullen in beslag genomen.

In een derde middel, aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut, verwijst verzoeker naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij voert tevens artikel 48/7 aan.

Verzoeker heeft in casu op zijn minst trauma's opgelopen naar aanleiding van de niet aflatende dreiging die uitgaat van de Iraanse overheid door haar visie in het kader van geloofsbelijdenis.

Dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het dreigende gevaar voor schade en blootstelling aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen in hoofde van verzoeker.

In onderhavig geval werden verzoekers spullen bij een inval in beslag genomen door de Iraanse autoriteiten omwille van zijn bekering tot het christendom. Hij toont dus zwaarwegende gronden aan dat

hij in geval van terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade en zich niet door zijn land kan laten beschermen.

Dat verzoeker de doodstraf riskeert in zijn land van herkomst.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Omwille van hun onderlinge inhoudelijke verwevenheid, met name het risico voor verzoeker omwille van zijn voorgehouden bekering, worden de drie middelen samen onderzocht.

2.2.3. Inzake verzoekers reisweg en identiteitsdocumenten voert verzoeker geen verweer tegen navolgende omstandige motivering in de bestreden beslissing: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot uw reisweg en uw identiteitsdocumenten de omstandigheden van uw vertrek uit Iran en van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnen. U beweerde dat u te voet de grens met Turkije hebt overgestoken. U bent vervolgens met de bus naar Istanboel gereisd. De smokkelaar zou met de buschauffeur hebben gesproken, maar u had geen identiteitsdocumenten bij op uw busreis naar Istanboel. U werd onderweg niet gecontroleerd (CGVS, p. 21-22). In dit verband kan worden opgemerkt dat het, gelet op de aanwezigheid van checkpoints doorheen Turkije, heel vreemd is dat u zonder identiteitsdocumenten, en bijgevolg illegaal, per bus naar Istanboel bent gereisd en zo het risico hebt genomen om tijdens uw reis bij een wegcontrole door de mand te vallen. Deze vaststelling zet uw beweerde reisweg van Iran naar Turkije op de helling. Daarenboven kan worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw Iraanse identiteitsdocumenten. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in het bezit was van een geldig paspoort dat u nog nooit had gebruikt (Verklaring DVZ, vraag 24). Tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal beweerde u daarentegen dat uw paspoort al twee jaar vervallen was (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd kon u louter uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken ontkennen. Dit is geenszins een afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheid, temeer daar uw verklaringen u voor de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorgelezen en u deze ter goedkeuring nadien ondertekende. U verklaarde voorts op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 9 oktober 2010 dat al uw identiteitsdocumenten, meer bepaald uw paspoort, uw identiteitsboekje, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en uw militaire dienst boekje, zich in Iran bevonden. Op de vraag of u die documenten kon laten opsturen, antwoordde u affirmatief (Verklaring DVZ, vraag 24). Uw verklaringen omtrent uw identiteitsdocumenten staan echter in schril contrast met uw verklaringen op het gehoor bij het Commissariaat-generaal. U verklaarde immers plotseling dat al uw identiteitsdocumenten die zich bij u thuis bevonden, in beslag werden genomen door de Iraanse autoriteiten tijdens een huiszoeking waarbij al uw persoonlijke spullen werden meegenomen. U bevond zich reeds **in Turkije** toen uw oom u heeft ingelicht over de huiszoeking en de inbeslagname van uw spullen (CGVS, p. 5). Bovenstaande bevindingen zetten uw beweerde illegaal vertrek uit Iran ernstig op de helling en tasten de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Hierbij aansluitend kan nog worden opgemerkt dat u na het gehoor voor het Commissariaat-generaal enkel en alleen de eerste pagina's van de shenasnamehs (Iraanse geboorteboekjes) van uw ouders hebt overgemaakt. Hieruit blijkt hun identiteit, terwijl de identiteitsgegevens van hun kinderen zich op de derde pagina bevinden. Bijgevolg hebt u nog steeds uw identiteit niet aangetoond.”*

Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet weerlegd; derhalve wordt ze door de Raad bijgetreden. Voormelde vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker voert aan een vrees voor vervolging te hebben omwille van zijn bekering naar het christendom; hij stelt recentelijk te zijn bekeerd en dat hij derhalve niet gedetailleerd op de hoogte kan zijn van bepaalde elementen van het christendom.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn bekering niet geloofwaardig maakt. De gevolgen van een bekering naar het christendom in Iran zijn aanzienlijk, en dit zowel op persoonlijk, familiaal als sociaal vlak. Indien verzoekers bekering waarachtig is, dient dit dan ook te blijken uit verklaringen die veel maar dan slechts een oppervlakkige kennis van het christendom aantonen.

Verzoeker blijkt onwetend te zijn over elementaire basiskennis van het christendom. Hij wist onder meer niet wie de vier evangelisten zijn, wat er in het Nieuwe Testament staat, hij kon niet aangeven of Jezus al dan niet God is, wie Pontius Pilatus is, etc. Het feit dat hij recentelijk bekeerd zou zijn, kan niet aanvaard worden als nuttig verweer. Zeker nu verzoeker aanvoert recentelijk te zijn bekeerd, moet aangenomen worden dat hij bijzondere inspanningen zou doen teneinde kennis over zijn nieuw geloof te

verwerven en dit te belijden – quod non in casu. De loutere verwijzing naar de situatie van bekeerlingen in Iran is niet dienstig indien de bekering *an sich* niet geloofwaardig is.

De bestreden beslissing wordt dan ook door de Raad bijgetreden waar deze motiveert als volgt: “Voorts kan worden opgemerkt dat u uw bekering tot het christendom/protestantisme geenszins aannemelijk hebt gemaakt. Het ontbreekt u immers aan een elementaire basiskennis van het christendom/protestantisme. Van iemand die beweert te zijn bekeerd tot een andere religie en te geloven in Jezus Christus, kan nochtans enige basiskennis over het leven van Jezus en de bijbel worden verwacht. Te meer daar u beweerde interesse te hebben in het christendom, er meer informatie over wilde, u thuis een bijbel in uw bezit had en u verklaarde het boek te hebben doornomen en hier en daar stukjes hebt gelezen (CGVS, p. 7, p. 16 en p. 12-13). U beweerde tevens dat u drie keer naar een huiskerkbijeenkomst bent gegaan, dat daar stukjes uit de bijbel werden besproken en dat u daarnaast op internet opzoeken deed over het christendom (CGVS, p. 13). De vraag door wie de bijbel werd geschreven, kon u echter niet beantwoorden. Expliciet gevraagd of u de vier evangelisten kent, moest u ook het antwoord schuldig blijven. U hebt nog nooit gehoord over het evangelie. Gevraagd wat er in het nieuwe testament staat, legde u louter vage verklaringen af. U antwoordde in eerste instantie dat u geen precies antwoord hebt op deze vraag omdat u enkel stukjes gelezen hebt. U vervolgde dat u had begrepen dat de bijbel gaat over vriendschap en liefde, liefde voor uw naasten en liefde voor god. Opnieuw gevraagd waarover het nieuwe testament gaat en wat het nieuwe testament aan zijn lezers wil vertellen, verviel u in herhaling door te zeggen dat het vraagt aan mensen om elkaar lief te hebben en dat het over vriendschap handelt (CGVS, p. 7-8). Indien u kennis zou hebben van de bijbel – wat van een bekeerling mag verwacht worden -, kan echter verwacht worden dat u weet dat in het nieuwe testament de daden en woorden van Jezus beschreven worden. Het gaat over het leven van Jezus en over zijn boodschap. U kent de namen van de verschillende delen of boeken van het nieuwe testament trouwens niet (CGVS, p. 11). U kon ook niet aangeven of Jezus eigenlijk ook god is of niet (CGVS, p. 11). U antwoordde verder verkeerdelijk dat Jezus in Jeruzalem is geboren (CGVS, p. 8). Jezus is echter geboren in Bethlehem. Hoewel u wist dat Jezus in een stal is geboren, was u niet op de hoogte van de reden waarom Jezus in een stal werd geboren (CGVS, p. 8). U weet niet wie Pontius Pilatus is en welke rol hij heeft gespeeld in het leven van Jezus (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dat u niet weet wat een parabel is. U beweerde de bijbel te hebben gelezen maar geconfronteerd met verschillende parabels, zoals de parabel van de vijf wijze en vijf dwaze maagden, de parabel van de verloren zoon, de parabel van de barmhartige Samaritaan, de parabel van de zaaier, moest u telkens toegeven dat u hierover nog nooit hebt gehoord. Niet alleen kon u geen antwoorden verschaffen op enkele gerichte vragen aangaande elementaire kennis van het christendom, u kon zelf ook geen concreet verhaal vertellen dat u in de bijbel had gelezen of een concreet voorbeeld geven van wat u had gehoord uit de bijbel tijdens de bijeenkomsten van de huiskerk (CGVS, p. 7, 11-12 en 19). U antwoordde met vage verklaringen en verviel telkens in herhaling door te zeggen dat u weet dat er in de bijbel altijd sprake is van de liefde van god, van vriendschap en liefde voor naasten (CGVS, p. 12 en p. 19). Uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van de drie-eenheid (onze vader, de zoon en de heilige geest). Gevraagd wat de Heilige Drievuldigheid is, antwoordde u verkeerdelijk dat u denkt dat het de heilige geest is. De heilige geest is echter slechts één element van de drie-eenheid (CGVS, p. 10-11). U weet niet wat er wordt herdacht op de feestdag Pinksteren (CGVS, p. 10). U antwoordde verkeerdelijk dat Jezus op de dag van zijn verrijzenis meteen naar de hemel is gegaan. Zijn hemelvaart gebeurde echter 39 dagen na zijn verrijzenis.”

Verzoeker onderneemt ook geen poging om de beslissing te ontkrachten waar deze stelt dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn inzake (i) het bezoek aan de huiskerk (ii) de onwetendheid over het gebed dat hij deels reciteerde (iii) de bewaring van de bijbel en christelijke boeken (iv) het lot van zijn familie (v) het vervolg van zijn vermeende problemen met de autoriteiten. Ook deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker kan omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn bekering dan ook niet voorhouden dat hij trauma's heeft opgelopen omwille van de bekering. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake de voorgehouden trauma's. De verwijzing naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet is niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De ongeloofwaardigheid van zijn bekering in acht genomen, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden

bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

W. MULS